

‘มือถือมีกล้องถ่ายรูป ตัวร้ายเข้ามาจู่’

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
Varakorn@dpu.ac.th

เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น โทรศัพท์มือถือที่เป็นกล้องถ่ายรูปด้วย อินเทอร์เน็ต กล้องถ่ายรูปดิจิทัลขนาดเล็ก ฯลฯ เป็นสิ่งที่นักคิดหวาดกลัวมานานว่าจะเป็นเครื่องมือของภาครัฐ (Big Brother) ในการสอดส่องจับผิดควบคุมประชาชน จนความเป็นส่วนตัวหายไปในที่สุด ในสองสามปีที่ผ่านมาเกิดมีสิ่งแปลกประหลาดเกิดขึ้นนั่นก็คือเครื่องมือเหล่านี้สามารถค้นหาได้ง่ายโดยประชาชน ดังนั้น แทนที่จะมี Big Brother คนเดียวกลับมี Little Brothers เกิดขึ้นมากมายที่ทำลายความเป็นส่วนตัวเต็มไปหมด

การสอดส่องของเพื่อนประชาชนโดยเพื่อนประชาชนแต่ไม่ใช่เพื่อประชาชนนี้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางอย่างคาดไม่ถึงมาก่อน การหวาดกลัวว่าจะถูกจับมองโดยกล้องทีวีวงจรปิดมากมาย (ตั้งที่เกิดขึ้นกับคนที่เดินอยู่ในลอนดอน) รู้ว่าอยู่ที่ไหนเพราะมีโทรศัพท์มือถือ หรือสูญเสียความเป็นส่วนตัวเมื่อซื้อข้าวของด้วยบัตรเครดิตเป็นเรื่องเล็กไปเสียแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัจจุบันโทรศัพท์มือถือ-กล้องถ่ายรูปดิจิทัลทำให้ทุกคนสามารถเป็นดักกล้องหนังสือพิมพ์ได้ตลอดเวลา โดยไม่มีใครแต่งตั้ง และสามารถทำงานได้รวดเร็วอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่ากล้องแบบเดิมที่ใช้ฟิล์ม เพราะเมื่อถือโทรศัพท์มือถือไว้กับตัวก็หมายถึงมีกล้องที่พร้อมจะถ่าย

มีประมาณการว่าในปี 2004 ทั้งโลกซื้อโทรศัพท์มือถือ-กล้องถ่ายรูปรวม 186 ล้านกล้อง ซึ่งมากกว่าจำนวนชื่อของกล้องถ่ายรูปแบบใช้ฟิล์ม (47 ล้านกล้อง) และกล้องถ่ายรูปดิจิทัล (89 ล้านกล้อง) รวมกันด้วยซ้ำ

โทรศัพท์มือถือ-กล้องถ่ายรูปดิจิทัลมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีนั้นทำให้สามารถบันทึกภาพผู้ร้ายที่กำลังประกอบอาชญากรรม หรือบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักฐานของคดี ถ้ามีการเปิดพื้นที่ในอินเทอร์เน็ตให้ประชาชนส่งภาพที่เป็นประโยชน์เหล่านี้เข้าไปก็จะทำให้งานของตำรวจง่ายขึ้นอีกมาก

สำหรับข้อเสียนั้นก็มากมาย โดยเฉพาะในเรื่องการล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลจนมีการออกกฎหมายมาควบคุมกันในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เมื่อปลายปี 2004 ออกกฎหมาย ชื่อ “Video Voyeurism Prevention Act” ซึ่งห้ามการถ่ายภาพหลายส่วนของร่างกายที่ปราศจากการปิดบัง หรือไม่มีผ้าปิดบัง อันเนื่องมาจากการแพร่กระจายของโทรศัพท์มือถือ-กล้องดิจิทัล และกรณีที่มีการตั้งกล้องวิดีโอแอบถ่ายห้องนอนห้องอาบน้ำและส้วมสาธารณะ

เยอรมนีออกกฎหมายห้ามถ่ายรูปภาพในอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต ในซาอุดีอาระเบียห้ามนำเข้าและห้ามซื้อขายโทรศัพท์มือถือ-กล้องถ่ายรูปดิจิทัล อีกทั้งวงการศาสนาซาบแย้งว่าเป็นตัวแพร่กระจายความลามกอนาจาร รัฐบาลเกาหลีใต้ได้สั่งให้ผู้ผลิตสร้างกล้องชนิดที่ส่งเสียงบี๊พเมื่อถ่ายรูปทุกครั้ง

ในวงการธุรกิจของประเทศพัฒนาแล้วก็หวาดเกรงว่ามันจะเป็นเครื่องมือในการโจรกรรมล้วงความลับ เช่น ถ่ายเอกสารบริษัท ถ่ายรูปเพื่อลอกเลียนแบบดีไซน์หรือเพื่อเลียนแบบสร้างเครื่องจักร ฯลฯ จึงไม่ให้ผู้เยี่ยมชมนำโทรศัพท์มือถือเข้าไปในบริษัทด้วย

เทคโนโลยีการสอดส่องเฝ้ามองมีราคาถูกในปัจจุบันจนใช้กันแพร่ในทางไม่ดี ตัวอย่างเช่นมีลูกจ้างสองคนในบิมน้ำมันในรัฐบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา สมคบกันแอบติดตั้งกล้องในเพดานเหนือแท่นกดหมายเลขเครดิตการ์ดและรหัสลับของคนนับพัน และเอาไปผลิตเครดิตการ์ดปลอมในภายหลัง

ประโยชน์ของการสอดส่องได้แก่ การควบคุมดูแลอาคาร เสริมสร้างความมั่นคง ติดตามดูการสอนของครูหรือลูกน้องในที่ทำงาน หรือเฝ้าจับตาดูทารกในคอกเตี้ยตลอดจนสอดส่องการทำงานของแรงงานในโรงงาน เพื่อ

สร้างความตื่นตัวอยู่เสมอ

โทรศัพท์มือถือธรรมดาๆ เป็นเครื่องมือช่วยทำให้เกิดการแอบอัดเทป และกระจายความลับได้อย่างแนบเนียน และมีประสิทธิภาพ เพราะจะไม่มีใครระแวงโทรศัพท์มือถือที่วางอยู่บนโต๊ะประชุม ทั้งหมดกระทำได้โดยการโทรศัพท์ไปยังเบอร์ที่เตรียมไว้และเปิดสายค้างไว้ ตลอดการประชุมที่เรียกว่าลับสุดยอดนั้นก็กลายเป็นการออกอากาศได้สดๆ ไปเลย

การแอบถูกถ่ายภาพในปัจจุบันนี้ได้มาจากมุมข้างบน โดยภาครัฐตั้งที่เคยเป็น หากมาจากระดับสายตา จากกล้องเคลื่อนที่จำนวนมากมายที่ไม่อาจควบคุมได้ ไม่ว่าจะกระทำสิ่งใดหรือไปกับใครมีโอกาสที่โทรศัพท์มือถือตกกล้องเหล่านี้สามารถสอดส่องบันทึกภาพได้เสมอ และผู้ถูกถ่ายภาพอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ

การสอดส่องเฝ้ามองโดยประชาชนที่ไม่รู้จักกันด้วยโทรศัพท์มือถือ-กล้องดิจิทัลทำลายความเป็นส่วนตัวของบุคคลจนน่ารำคาญ เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และผิดกฎหมายในบางประเทศอีกด้วย อำนาจในมือของประชาชนเล็กๆ เหล่านี้เกิดขึ้นใหม่อย่างน่าอัศจรรย์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

เมื่อ 330 ปีก่อน พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศสทรงพิสูจน์ความมีอำนาจของพระองค์ด้วยการยอมสูญเสียความเป็นส่วนตัว ซึ่งตรงกันข้ามกับปัจจุบันที่อำนาจอยู่ในมือของฝ่ายตรงข้ามกับผู้สูญเสียความเป็นส่วนตัว

เพื่อแสดงว่าพระองค์มีอำนาจอย่างแท้จริงจึงทรงสั่งให้ขุนนางคนสำคัญในราชสำนักเข้าเฝ้าดูพระองค์ในห้องบรรทมทุกเช้า เริ่มตั้งแต่ตื่นบรรทม แต่งองค์ สวดมนต์เลือกภาษา เลือกวิกผม ฯลฯ และจำนวนคนที่มาในแต่ละเช้านั้น มีบันทึกว่าจุได้ 3 ห้อง จนยากที่จะส่งให้เข้าไปในห้องบรรทมได้หมด

เทคโนโลยีสอดส่องเฝ้ามองสมัยใหม่ ทำให้ไม่ได้มีเพียงแต่ Big Brothers ที่น่ากลัวเท่านั้น ยังมี Little Brothers อีกเป็นจำนวนมากด้วย

และสำหรับผู้สูงอายุวัยแรกแย้มฝ่าโลงที่มีศพพินอยู่บนหัวอาจมี Little Sisters แดมพ่วงให้หนักอึ้งอีกด้วย